

mind a ketten. Eddig szemétszagú ruhában járt el hozzám, ezentúl a vadvirágok illatát hozza majd el sivár életembe, és jobban fogjuk szeretni egymást, mint régen.

Sötét volt, amikor elbúcsúztak, de a csillagok még nem ritkultak meg az égen, és M. H. J. úgy látta, hogy a szép arcú asszony megvigasztalódott valamelyest. M. Holló János azt már nem vallotta be az asszonynak, hogy megfogadta Péterfy Sándor tanácsát, és a Beretta márkájú pisztolyt esténként magával hordja. A pisztoly most is a gerince mögött volt.

Tolnai Ottó

ÁRVACSÁTH

Részletek

nem sül ki a szemed
szokták volt mondani
ha netán nagyot találtam mondani
és én máris rettegtem
a kis véres énekestojás
sisteregni kezd a csonttégelyben
sül ki
sül ki a szemem
azóta nem győzők kicsit mondani
a semmit
munka közben egy selyemszálra kötött
hangyát sétáltatok papirosaimon
szórakozni is csak bolhacirkuszban
tollam moccanatai abszolút semmisek
homályos gyerekkori emlékek
valaki átment az utcán és felsértette
egy fűszál köszörült árnyéka ilyesmik
és mégis érzem sül ki a szemem
sül ki
akárha az isten forró tenyerébe
talált volna tojni a kis énekes

*

most hogy befagyott a duna
pánikszerűen keresem korcsolyakulcsom
reggelre biztosan befagy a palics is
és egy kisgyerek kifut a közép
mint valami titkos szerződés alá
aranykacsát ütni

pánikszerűen keresem korcsolyakulcsom
 de állandóan csak nikkelbokszerembe
 gabalyodnak ujjaim
 pánikszerűen keresem korcsolyakulcsom
 hogy lecsavarozzam lábamról porge korcsolyámat
 ne csússzak át a sötét kőlyukon
 hol köszörült gusztonyom hogy védekezzek
 nem csúszhatok át a sötét kőlyukon
 ne csússzak át a pokolba
 ne csússzak át ilyen könnyedén
 megvan
 itt volt a lajbizsebben a korcsolyakulcs
 tán még lecsavarozhatom pörge korcsolyámat
 noha ez már a sötét kőlyuk
 jege
 tán még lecsavarozhatom
 nem
 már nem csavarozhatom le
 ez már a csontkorcsolya
 a csontkorcsolya mit annyit bámultál
 a szegény kisgyerekek meztelen lila lábán

olvasom borovszky samu barátom
 bács-bodrog vár megyéjében hogy szabadkán
 a szent istván téren egykor
 szabadon bocsátott nyulakra agarásztak
 olvasom és máris látom magam
 ahogy eszeveszetten kapaszkodom a szentháromság szoborra
 (láttam bécsben mit a pestis ellen emeltek az eredetijét
 egy magyar gazda a hentes kirakata elé vonszolta épp fiát
 gyere megmutatom neked a valódi császárszalonnát)
 míg alattam mint porrongyot tépték szét
 a nyuszi az agarak
 olvasom s látom hogyan rebegtem s rebegem most is
 légy te is karcsú agár
 majd mikor leült a por elült a zsvaj
 az agarászó gazdák a kerthelyiségbe telepedtek
 lemásztam a szentháromság szoborról
 és cipóm talpával itattam fel a nyuszi vérért
 désziré megdöbbenve meredt cipómre az uzsonnánál
 (tartoztam neki egy spiccvassal azért kémlelte talpam)
 mi az józsika te vérben gázoltál
 igen feleltem elkapva zsömléjét mi kiesett volt a kezéből
 igen bokáig gaz gyáva vérben

valaki a récékről beszélt palicson
 vermes jégvitorlásnak rekonstruálása közben
 a récékről kisbukókról
 és engem akárha kettéfűrészelt volna valami
 már bizony kisbukó nem leszek
 ha más nem hát bukásom lesz tőkém
 (tőkésréce)
 és akkor bent a tavon hirtelen
 akkorát bődült a rianás
 hogy a parti hóbuckába ugrottam meredek fejest
 hát ez egy szép kis bukás volt
 szólt oda valaki a startoló jégvitorlásról

*

a tölgyesben lófráltam festőállványommal
 de nem pakoltam ki fázott a kezem
 csupán egy labirintustaplóval benőt
 agg tölgyet skicceltem föl mellé jegyezve
 parafahúsa legyen a képnek
 hát most majd kísérletezhetek
 kínomban rághatom mostohám parafatalpát

*

apa fűgét is hozott
 hét darab fűgét az adriáról
 bontani kezdte az ovál asztal közepén a szalvétát
 azt hittem az elemózsia maradéka
 (sirály látta kenyér csirkecombsont etcetera)
 és ott volt a hét fűge a vászonszalvétán
 uram mondotta apa ez a *stilleben* az öné
 ám én azóta sem vagyok képes eltrafálni
 az olívizöldnek ezt a petróleumos tónusát
 tán meg sem is adatott nékem
 istenem tán meg sem is a *nature morte*

*

az első nyári zápor
 ki merné állítani
 nem isten megnyilatkozása
 hús beszéde
 innen asztalomtól hallgatom
 nézem
 gyermek leskelődik így
 lesekedi az istent
 lesekedem hogyan fürdik egy fa
 én már nem bírok bemászni a kádba

tavak lehúznának folyók elvinnének
 tengerek feltrancsíroznának
 tenyérnyi pocsolóban végzem
 és egy kisgyermek majd leseked
 hallgatja hörgésem
 továbbfut a káposztalepke után

*

gyakran megesik velem lefékezek
 egy-egy vaskereskedés előtt
 gyönyörködöm a láncokban drótkéfékben
 ma már nem árulnak régimódi bilincseket
 órjás vasgolyóval
 gyakran megesik velem lefékezek
 egy-egy vaskereskedés előtt
 gyönyörködöm a patkányfogókban alacsony homlokú
 súlyos kalapácsfejekben
 gyakran megesik velem lefékezek
 egy-egy vaskereskedés előtt
 bemegyek és kérek szépen fél kiló szöget
 désirével halálosan szerelmesek voltunk
 a vaskereskedő feleségébe
 fizetek illedelmesen
 és aztán viszem magammal egész nap
 cipelem kávéházzól kávéházra
 a koncerteken is ölemben szorongatom
 a fél kiló lila szöget

*

nyelvemmel kellene illetni most
 ám hol lennék itt egy rézkilincset
 itt ahol egyáltalán nincs kilincs
 nincs kilincs árvacsáth
 nyelvemmel kellene illetni
 gyerekkoromban minden tizenharmadikán ezt tettem
 nyelvemmel illettem nagykapunk rézkilincset
 hagytam ráfagyjon (hegesztődjön)
 kis dózsa
 (désiré nevezett így egyszer ahogy végignézte)
 kis dózsa túrtem
 vártam valaki hirtelen kinyissa
 kitépje gyökerestül
 vagy ha már olyan szépen kiöltöttem
 a hibbant borbély
 (már csak hullákat borotváltattak vele)
 tőből kimesse

nyelvemmel kellene illetni
 ám hol lennék itt rézkilincset
 itt ahol egyáltalán nincs kilincs
 nincs kilincs árvacsáth
 lám valamihez mégis odafagyott
 látom érkezni gyerekkorom hobbant borbélyát
 istenem azóta itt tartják szegényt a zárt osztályon
 mintha csak valaki tudta volna
 egyszer majd engem is idehoznak
 s akkor majd szükség lesz a hobbant borbélyra
 hogy kivágja nyelvem
 s majd szépen megborotválja borzalmas hullám
 (istenem én még a hullámra sem tudtam vigyázni)

mozart
kis semmiségek című kompozíciójával babráltam
 az asztalomnál majd a zongoránál is
 és egyszer csak úgy éreztem
 désiré gyerekkori bélyegalbumában kutászokodom
 gyarmati bélyegek indigójában orange-jában
 recéinek angyali gyilokjában gyönyörködöm
 azonnal levlap désirének
 kérlek küldd le nekem azt az indigószín szenegálit
 halálom előtt még egyszer szeretném látni
 postafordultával visszaküldöm
 különben mozart *kis semmiségek* című kompozíciójával bajlódok
 és egy azonos című (*les petits riens*) könyvről fantáziálok
 ölel mint rossz szétcsúszó csatt
 csáth

*

töltőtollával akárcsak az én tüimmal
 sokszor meglestem klorofillt vont ki
 klorofillt fűből-fából (sefűsefából)
 désiré klorofillal ír
 most majd ciánnal szívja teli tollát
 hogy megírja mi pitizésnek mégsem volt mondható
 megírja betyár pusztulásom